

புல்லும், கல்லும், காவேரியும் இருக்கிற வரைக்கும் ராமாயணம் உலகத்துல வளர்ந்துண்டே இருக்கும்னு வால்முகி ஆஸூர்வாதம் பண்ணிட்டு ராமாயணத்த முதல்ல ஆரம்பிச்சு கொடுத்தார், குடி, லவாளுக்கு. குடி லவ்னா, குடிமன்னா ஒரு தர்ப்பைக்கு பேர். லவ்மன்னா நுனின்று அர்த்தம். அதனால அந்த மாதிரி ஒரு புல்லு மாதிரி ரொம்ப சொற்பமா உலகத்துல எந்த பிரளயம் வந்தாலும், அந்த பெரிய ஆல மரம், அரசு மரம், மா மரம் அதெல்லாம் கழி விழும். புல்லுக்கும், பூண்டுக்கும் அபத்தே கிடையாது. அது பாட்டுக்கும் போயிட்டு தானா, அது நின்னுண்டே இருக்கும். என்னிக்கும் அசையாதது. பாக்கி புதுசு, புதுசா வந்த ராஜ்யமோ, கஜ்யமோ, பெரட்டோ , கிரட்டோ, ஒரு அபிப்ராயங்களோ எல்லாம் மாறும். ராமனுடைய பக்தி மாத்திரம் உலகத்துல மாறவே மாறாது.

அந்த ராமாயணத்த பாக்கியவாளுக்கு அது அச்சு போட்டு ஜனங்களுக்கு படிக்கிறதுக்கு குடுக்கறவாளுக்கு பாக்கியம், பெரிய பாக்கியம். அத எழுதினாலே மஹா பாக்கியம்னு எழுதியிருக்கு கடைசில, எழுதி ஒத்தன் பழைய நாள்ள எழுதி எழுதி வெக்கிறதுனா அது. எழுதினாலே, அத காட்டிலும் புண்ணியம் கிடையாது. ஓ, ஒரு தரம் எழுதிட்டோம்னா அது பதினாயிரம் பேர் படிச்சு, படிச்சு அதிலேர்ந்து காபி எடுத்து, காபி எடுத்தானா இது வரைக்கும் வந்திருக்கு நமக்கு. எத்தனாயிரம் வருஷம்னு கணக்குயில்ல, எத்தன யுக யுகமாந்த்ரமா வந்திருக்கு நமக்கு ராமாயணம். அப்படி கையால எழுதி, எழுதியே வந்திருக்கு. இப்ப, இந்த நாள்ள கையால எழுதறத்துக்கு பழக்கங்கள்ளாம் மாறிப் போயிட்டுதனால இப்ப கையால எழுதற புண்ணியம் அச்சுப் போட்டத்துனால தான். அந்த அச்சுப் போட்ட புண்ணியம் இந்த ஊர்ல ராஜன்னாளனு High court சட்டங்கள்ளா போடறத்துக்காக ஒரு press ஒண்ணு வெச்சு ஆரம்பிச்சார், வி. கிருஷ்ணசாமி ஐயர் மாப்ள. அது கடைசில அந்த புண்ணியத்த காட்டிலும் அது ஏதோ பேரு , ஐஸ்வர்யம் அதுக்கு உபயோகப் பட்டது. புண்ணியத்துக்கு ஏற்பட்டது, இந்த கைங்கர்யம் ஸ்ரீராமனுடைய ஒரு ராமாயணத்த பண்ணி, அவர் பண்ணினார். இருவத்தஞ்சு வருஷமாச்சு. ஒரு ஐயாயிரம் பேருக்கு கைல கொடுத்தார் புஸ்தகத்த, ஆனா ஒவ்வொரு புஸ்தகம் எத்தன பேரு வாஸிச்சாளோ தெரியல, ஆகையினால அதே மாதிரி அவ்வளவு நன்னா இன்னொரு தரம் போடணும், போடணும்னு எல்லாரும் ஆசைப் பட்டுண்டு ரெண்டு, மூணு வருஷமா, நாலு வருஷமா கேட்டுண்டிருந்தா, என்னண்ட வந்து கேட்டுண்டிருந்தா நாலு பேர். நானும் கூட ஒரு, சொல்லி வெச்சேன். அவாளே பண்ணணும்னு ப்ரயத்தம் பண்ணினா.

அது அவஸர அவஸரமா நா இங்கே இருந்து போக, போறதுக்குள்ள இந்த ராம உத்ஸவம் இங்க பூர்த்தியாச்சு, பட்டாபிஷேகம் இன்னிக்கு. அதனால இது இன்னிக்கு, இன்னிக்கு கொண்டு வந்துடனும்னு ஆசைப் பட்டு அந்த குழந்தைகள், அவர் தம்பி குழந்தைகள் ரெண்டு பேருமா அவஸர அவஸரமா வேற வேலை இல்லாம அதுல ஆரம்பிச்சு நடத்தினா.

ஸம்ஸ்க்ருத காலெஜ்ல டாஸ்த்ர வித் சுப்ரமண்ய டாஸ்த்ரிகளூட்டு பாலக்காடு சுப்ரமண்ய டாஸ்த்ரி, சுப்ரமண்ய டாஸ்த்ரிகளூ, அவர், அவரும் அதே காரியமா இருந்து அதையும் அச்சு இன்னிக்குள்ள கொண்டு வந்துடனும்னு கொண்டு வந்துட்டா. முந்தா நாள் ஒரு காபி, **participation** தெரிஞ்சுங்கறத்துக்காக ஒரு காபி கொண்டு வந்தா. அப்புறம் நேத்திக்கு, என்ன மடியா கொடுக்கணும்னு இந்த அஹிம்ஸா பட்டுங்கறதத்தான் உபயோகப் படறேன் இப்போ. இந்த இத, பட்டுனா எல்லாத்துலியும் ஹிம்ஸைனா இருக்கு, பூச்சிய ஹிம்ஸ பண்ணினா பண்றா. அந்த பூச்சிக்கு ஹிம்ஸை பண்ணாம ஒரு பூச்சி, ஒரு பூச்சி மாத்திரம் தானாக அதக் கூட்ட வெடிச்சிண்டு ஓடிப் போயிடறது. அப்புறம் அத எடுக்கறது அஹிம்ஸா பட்டுனு பேரு. அந்த அஹிம்ஸைனால வர பட்டு. ரொம்ப வெல ஜாஸ்தி. பார்த்தா பட்டு மாதிரி அழகாயிருக்காது. ஒரு கதர் மாதிரி தான் இருக்கும். சாதா கதர் மாதிரி தான் இருக்கும். அதுக்கு வெல என்னமோ நாலு பங்கு, அஞ்சு பங்கு ஜாஸ்தி அதுக்கு. அதனால ஒரு இது போட்டு, ஒரு அட்டை போட்டு, **calico**, கலிகோ மாதிரி அத அஹிம்ஸா பட்டுனால போட்டு எனக்கு மடிக்கு கொண்டு வந்து கொடுத்தா நேத்திக்கு. நாலஞ்சு...

இன்னிக்கு தான் எல்லார்க்கும் குடுக்கறத்துக்கு ஆரம்பிக்கணும்னுட்டு ராமாயணத்த கொண்டு வந்து கொடுத்தா. இதுக்கு முதல்ல டோபண டுத்தி பண்ணி அச்சுப் போட்ட டாஸ்த்ரிகளுக்கு குடுக்கச் சொல்லி ஒரு கவரோட வெச்சிருக்கா. ஏனா டாஸ்த்ர ஞானம் இருந்தாத் தான புஸ்தகம் சரியா வரும். பாக்கி ஆசை இருக்கிறவாளும் இருக்கலாம், ப்ரெஸ் கைல இருக்கிறவாளும் இருக்கலாம். அவாளாலல்லாம் டாஸ்த்ரிகள் இல்லாத போனா இந்த காரியம் முடியாது. ஏன்னா டாஸ்த்ரிகளாலத் தான் இதெல்லாம் பூர்த்தியாச்சு. எடுத்துக்கோங்கோ.

டாஸ்த்ரிகள்: ட்ரத்தையிலும், பரிட்ரமத்திலும் குறை ஏற்படாம பண்ணியிருக்கேன். அஞ்ஞானத்துக்கு நான் ஒண்ணுமே பண்றத்துக்கில்ல, இருந்தால் ராம பக்தாளுக்கு கைங்கர்யம், ராமனுக்கு தன்மயமாகவும் இருக்கட்டும்.

கோவில்ல இருந்து விக்ரஹங்கள் எப்படி வெச்சுருப்பாளோ அப்படி தான் இருப்பார் ரிஷினா, ஸ்வாமினா அப்படின்னுட்டு மனசுக்கு ஒரு பாவனைக்கு அப்படி இருக்கும். இருந்தாலும் இருக்கிறத்துக்குள்ள பழசு இந்த நம்ம தேஸத்துல மனுஷாள்ளா எப்படி இருப்பா அந்த காலத்துல, ராஜாக்கள் எப்படி இருப்பா, , ஸாமான்ய மனுஷாள் எப்படி இருக்கா, எப்படி இருப்பா, ஸாமான்யமா ஒரு ஏழைகள் எப்படி இருப்பா, கொஞ்சம் பணக்காராள் எப்படி இருப்பா, ரிஷிகள் எப்படி இருப்பா, சக்ரவர்த்திகள் எப்படி இருப்பா, அப்படிங்கறத்துக்கெல்லாம் இருக்கறத்துக்குள்ள பழசு. பா.. பாக்கியெல்லாம் மாறும் அவாவாளுடைய மனோ புத்திய அனுஸரிச்சு, ரவிவர்மாவும், இந்த காலத்தையும் அனுஸரிச்சு, பழசையும் அனுஸரிச்சு அப்படி, அப்படி, ம் இருக்கும். அவன் ில்பி பழய நாள்ல, ில்பினா கல்லுல மாத்ரம் இருக்கு, எல்லா நுணு, நுணுக்கங்களும் அதுல வர முடியாது.

அதுனால எல்லா ஸ்வாமியும் அது இருக்கறத்துக்குள்ள அந்த நாள்ல பெரியவாள்ளாம் எப்படி இருந்துருப்பானு கேட்டா, அது ரொம்ப ஸமீபமா இருக்கறது தெருக் கூத்துதான். அந்த வேஷம் மாறியே இருக்காது. ஆகையினால அப்போ நவரத்ன வெச்சத்தில முதலாளியா வரவன் எவனோ, ஜோல்னா பட்டை வெச்சிருப்பான். அவ்வளவு தான். கேயூரமோ, குண்டலமோ, இதுவோ, அதுகள்ளாம் வந்து தெருக் கூத்துல எது இருக்கோ அது தான் கூடிய வரைக்கும் **representative**. அந்த பெரியவாள்ளாம் இருக்கறத்துக்கு. அந்த தெருக் கூத்து கூட கொஞ்சம் கொஞ்சம் ராஜாக்கள்னால, சோழ ராஜாக்கள் நாள் இருந்தா சோழ ராஜா மாதிரி வெச்சுருப்பா. அதுக்கப்புறம் நம்ம தேஸத்துல நாயக்க ராஜா இருந்துருக்கான். மஹராஷ்ட்ர ராஜா இருந்துருக்கான். அவா அவா ராஜா நாள்ல்லாம் கொஞ்ச,கொஞ்சம் அந்த வாசனைய அனுஸரிச்சு மாறி இருப்பா.

இது எல்லாத்தக் காட்டிலும் பழசு இந்த வடக்கே இந்த ஹைதராபாத் ராஜ்யத்ல மேலல்.. வட மேற்கு மூலைல அஜந்தான்னு சில, அஜந்தான்னு காதுல விழுந்துருக்கும் எல்லாருக்கும், அது என்னனு தெரியாது. மலைகளுக்குள்ள கொ, கொகையா கொடைஞ்சுருக்கு. ஒரு, அஞ்சாறு பத்து குகையிருக்கு. அதுக்குள்ள போய் பார்த்தா ரொம்ப அழகான சித்திரங்கள் ஒரு ஆயிர, ஆயிர, ஆயிரத்தெனூறு **வருஷ**, ஆயிரத்தெனூறு வருஷங்களுக்கு முந்தி எழுதின சித்திரங்கள் இருக்கு. அந்த வர்ணங்கள் அப்படியே இருக்கு இன்னும். அத புதுஸா தான் நூறு வருஷத்துக்கு முந்தி கண்டு புடிச்சா. அந்த இடம் அப்படி இருக்குன்னு தெரியாது ஒத்தருக்கும். அதுல எல்லாம் கதைகள், கதைகள் கதைகளா எழுதியிருக்கு. அந்த நாள்ல அவா,

சித் அந்த எழுதினவனோட யோ.. காலத்துல, அந்த காலத்து மனுஷா எப்படி இருந்திருக்காளோ அந்த மாதிரியெல்லாம் எழுதியிருக்கு. இருக்கறத்துக்குள்ள பழசு ராஜாக்களோ, ஜனங்களோ, ம், ஒரு யதிகளோ, தபஸ்விகளோ இவாள்ளாம் எப்படி இருப்பாங்கறதுக்கு அது தான் இருக்கறதுக்குள்ள பழசு. அந்த அஜந்தா சித்திரத்த பார்த்து அதே மாதிரி ராமாயணத்து சித்திரத்தையும் இருக்கறத்துக்குள்ள பழைய சித்திரமா இருக்கறத்துனால இது அத அனுஸரிச்சு ஒத்தர் சித்திரம் போட்டுருக்கார் இதுல. ஒரு நா, அஞ்சாறு சித்திரம் போட்டுருக்கார். பழைய புஸ்தகத்தாலயும் இருக்கு சில சித்திரங்கள். இன்னும் சித்திரம் கூட இருக்கு இதில. ஒண்ணு தான கூட இருக்கு? பத்து கூட இருக்கா? பத்து புது சித்திரம் கூட இருக்கு. ஆகையினால இது ஸம்ஸ்கிருதம், த்த பார்த்து அக்ஷரம் ருத்தமா இருக்கணும் அதுக்கு ஒரு புஸ்தகம் கொடுக்கணும்னு சொன்னா அந்த சித்திரம் அதே மாதிரி ஒரு சில ராம கதைகளையும் எழுதி மனசுக்கு வாங்கிண்டு, இருக்கறத்துக்குள்ள பழைய சித்திரம் அஜந்தா சித்திரத்துல எப்படி மனுஷ்யாளுடைய உருவமெல்லாம் இருந்துருக்கோ அத அனுஸரிச்சு ராம, ராமாயணத்தினுடைய ஒரு சித்திரங்கள் ஒரு பத்து சித்திரங்கள் நன்னா கல்பனை பண்ணின உள்ள இருக்கிற சித்திரங்கள் பண்ணினவருக்கு , அவருக்கு ஒரு புஸ்தகம் கொடுக்கணும்னு கேட்டுக்கறா அவா, அதுக்காக அவாளுக்கு ஒரு புஸ்தகம் கொடு, வாங்கிக்கோ.

அந்த மாதிரி ஸகலத்தையும் நம்முடைய குடும்ப க்ஷேமம் தேடி க்ஷேமம் லோக க்ஷேமம் எல்லாத்தையும் ஸாக்ஷாத் ராமனுடைய சரணத்துல நாம் அர்ப்பணம் பண்ணி அவனுடைய ஸ்மரணமே பண்ணிண்டிருந்தா ஸகல க்ஷேமங்களும் நமக்கு உண்டாகும். அவன் அநுக்ரஹம் பண்ண வேண்டியது நமக்கெல்லாம்.